

[Arbejdsministeren]

Så vil jeg gerne sige til hr. Kaj Poulsen, at selv om jeg har læst socialdemokratiets bidrag til betænkningen til dette lovforslag, har jeg måske lidt svært ved at forstå det, hr. Kaj Poulsen siger, og det hænger måske også sammen med, at jeg ikke er enig med hr. Kaj Poulsen i de argumenter, han fremførte.

For det første mener jeg, det er fuldstændig urealistisk at tale om prisstigninger på 7 pct. Vi har nogle prisstigninger, der er opgjort for de første 3 måneder i år, men deraf kan man ikke slutte noget om, hvordan det kommer til at ligge på årsbasis, og det er regeringens opfattelse, at der vil blive tale om væsentlig lavere prisstigninger end dette.

Men en anden ting, som jeg synes er helt afgørende i denne sammenhæng, er jo, hvordan det egentlig går med reallønnen, og da er det helt afgørende for os, at i de 3 sidste år, før den borgerlige regering trådte til, oplevede vi et fald i reallønnen på 10 pct., mens der under den borgerlige regering kun har været tale om halvdelen af de 10 pct.

Og så vil jeg gerne spørge hr. Kaj Poulsen: hvad er det, socialdemokratiet vil? Ønsker socialdemokratiet at få genindført dyrtidsreguleringen, eller hvad er det, socialdemokratiet vil i denne sag?

Kaj Poulsen (S):

Det lyder jo overordentlig kønt, når ministeren står og argumenterer for, at regeringen har ønsket at fastholde en stram indkomspolitik. Hvad var baggrunden for, at man skulle føre en fast indkomspolitik? Var det ikke, at vores betalingsbalance over for udlandet skulle rettes op? Hvad er der sket med den på baggrund af den politik, regeringen har ført? Har vi ikke set det største underskud på betalingsbalancen inden for 3 måneder netop i første kvartal af dette år, 6 mia kr.? Er det så den stramme indkomspolitik, der er skyld i, at dette er sket? Nej, det er det ikke. Hvad er det så, der er galt?

Jeg forstår godt, at ministeren heroppe kan stå og sige, at hun ikke forstår, hvad jeg siger. Vi har masser af problemer i arbejdsmarkedsudvalget med at få ministeren til at forstå noget som helst, så det er ikke så mærkeligt.

Men hvad er det, der er problemet? Ja, problemet er, som jeg sagde i min tale, at regeringen ønsker den fulde liberalisme for

pengemagten i dette samfund, og derfor har pengeinstitutterne kunnet låne frit ud til folk, der har fast ejendom eller gode forbindelser, og på den baggrund har man skabt betalingsbalanceproblemer. Og hvem skal så bøde for det? Ja, det skal de personer, der har haft en reallønstilbagegang i 1982 og i 1983 og har udsigt til at få en rekordagtig reallønstilbagegang i 1984, plus at man i 1985 ser kæmpe-mæssige skattestigninger for de samme personer og yderligere afgifter på A-kasser osv.

Hvad er det, regeringen ønsker at rette op med den politik, der føres? Hvad er det for nogle resultater, vi har set? Vi har set i første kvartal i år, hvad det er for resultater, regeringen får ud af sin uigennemtænkte politik. At arbejdsministeren så ikke forstår det, er der desværre ikke noget at gøre ved.

Ole Henriksen (SF):

Begrebet indkomspolitik, der blev indført her i begyndelsen af 1970'erne, holder sig jo stadig væk, selv om det utallige gange er bevist, at indkomspolitik, som den har været ført op gennem 1970'erne og nu også gennem 1980'erne, er lønpolitik. Det er bevist utallige gange, at det er de svageste, der bliver ramt, det er dem, der har nedgang i reallønnen, og det vil sige, at når dyrtidsordning og taktreguleringsordning bliver fjernet fra overenskomstsystemet, er det de svageste, der taber, og det er dem, der har reallønsnedgangen.

Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren, at det er da rigtigt, at dette ikke er, hvad skal jeg sige, et klassisk overenskomstindgreb, dvs. et, hvor begge parter har forkastet overenskomsten, og så griber folketingsind. Det var jo det, vi oplevede i begyndelsen af 1970'erne, og senere hen har vi såmænd også haft lignende indgreb. Men det afgørende er jo, at når parterne står over for at skulle indlede forhandlinger, så laver man indgreb i nogle af de elementer, som indeholdes i de enkelte krav fra begge parter side, og det er det, der er at ligestille med et almindeligt indgreb. Man forrykker hele balancen, og ved et indgreb omkring dyrtiden forrykker man selvfølgelig hele balancen i overenskomstforhandlingerne til fordel for arbejdsgiverne.

Det undrer mig ikke, at det netop er en borgerlig regering, der synes, det er rigtigt, at man gør det sådan, men det betyder altså, at